

11 - Bồ Tát

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

[28/06/2025 - 04:07 - anhlibrary]

Bây giờ còn nhớ đời sống mình nó là một chuỗi nhân quả, nhớ không? đây, kiếp trước, tới đây cái tôi mệnh chung, song bên đây là Tâm thể tục, nhớ không? Tâm sanh, từ đây trở về sau là đa phần, hiểu chữ đa phần không? đa phần là phần lớn toàn là hộ kiếp Bhavaṅga, rồi lâu lâu, chữ lâu lâu đây là sao? tiếng Việt Nam lâu lâu là bất định, đúng không? thí dụ như 1 ngày, 2 ngày, 1 tiếng, 2 tiếng, 1 phút, 2 phút thì khi nào cái nhân thức tôi nó làm việc thì cái Tâm Bhavaṅga nó gián đoạn, có nhớ cái đó không? Tâm Bhavaṅga nó làm 3 việc;

1/ Mạng chung.

2/ Chết.

3/ Là xen kẻ.

Thì cái Bhavaṅga suốt kiếp sống nó cứ xuất hiện hoài, hễ lâu lâu mất làm việc thì nó ngưng nó nhường cho mất, khi mất làm việc thì trong đó là mất nó thấy cái gì đó rồi từ đó nó mới có tâm thiện, tâm ác. Tôi đang nói vắn tắt thôi nha, còn nói chi tiết thì...ở đây 17, tôi nói có mấy cái thôi, không có nói 17, nói cho dễ hiểu. Khi mất làm việc bắt đầu mới có thiện, có ác, đúng không? thì cái thiện ác này gọi là Tâm nhân, xong chưa? Khi mà mất làm việc xong thì cái Bhavaṅga này trở lại, nghe kịp không? mà nó xen kẻ bao lâu thì khó nói lắm, tự nhiên lỡ tai nó điếc, lỡ tai làm việc tiếp tục, khi lỡ tai nó nghe gì đó thì bắt đầu có thiện ác, đúng không? có hiểu cái này không ta? Thiện ác làm tâm nhân đúng không ta? Mà Bhavaṅga là quả, bữa hôm tôi nói khi mà mình có một cái tâm thiện ác nào xuất hiện, tâm đó sẽ tạo ra hai loại quả. Đó là quả Bình sinh và quả Tục sinh, thì cái Tâm Bhavaṅga này hồi lúc mà mình chết thì nó là quả Tục sinh. Nhưng mà kể từ sau giây phút đó về sau thì nó trở thành là quả Bình sinh. Tức là mỗi lần ta tạo nghiệp thiện ác thì ta tạo ra 2 thứ nghiệp là nghiệp Bình sinh và Tục sinh thì bây giờ tôi đang dạy học tôi đang tạo nghiệp thiện đúng không? mai một ngày lúc này là nó đã kín đáo tạo ra một cái Tâm đầu thai cho kiếp sau rồi, mà không biết kiếp nào? Thí dụ kiếp kế này đi, kiếp kế này tôi đầu thai bằng cái Tâm quả Tục sanh của cái việc tôi dạy học bây giờ nè, hiểu không? Và cái Tâm Tục sanh đó nó chỉ tồn tại có đúng một sát na thôi, xong chưa? Sau một sát na đó thì cái Tâm Tục sinh này nó trở thành là Tâm Bhavaṅga. Như vậy Bhavaṅga này có phải là Tâm quả không? có phải không? vậy nó từ đâu ra? Ngay từ bây giờ tôi dạy học tôi đã tạo hai loại nghiệp này rồi, kiếp kế tôi sẽ đi đầu thai bằng cái quả này, sau khi cái Tâm Tục sinh nó kết thúc thì bắt đầu cái quả Bình sinh này nó xuất hiện. Mà cái quả Bình sinh này ở đây nó có hai đó là Bhavaṅga và các cái Tâm đi cùng với 6 Căn, thì như vậy một cái việc dạy học của tôi nè nó tạo ra hai quả này. Quả đầu tiên là quả đầu thai, quả thứ hai là quả Bhavaṅga, như vậy từ việc dạy học tôi được hai cái quả này, quả lãnh một là Tục sanh, hai là quả Bình sinh. Vậy kiếp sau tôi sinh ra chuyện đầu tiên là tôi sanh ra tôi xài quả này trước, kế đến là xài quả này. Từ đó về sau tôi suốt kiếp sống tôi xài Bhavaṅga riết, hiểu chưa? Thì cái Bhavaṅga là Tâm quả, rồi trong cái quá trình Bhavaṅga nó xuất hiện thì lâu lâu lục căn của nó làm việc mà lục căn củ nó làm việc thì xuất hiện thiện ác. Thiện ác nó chính là nhân, thì chị này hỏi tôi chứ sáu mươi mấy cái tánh nó nằm ở đâu? thì nằm ngay ở đây nè, cái Bhavaṅga vẫn có, nhưng mà lâu lâu cái thiện ác chen vô thì lúc đó lòi cái đó ra. Cái đó không phải là nó trốn trong đó, nó không phải là cái hột trong cái trái mà nó là cái thối quen.

Đây là cây Ớt, cây Ớt này 3 tháng mới có trái. Vậy tôi hỏi chị khi chị trồng mới có một tuần thì cái trái nó nằm ở đâu? ở đâu? sao không nói? nghĩa là cái duyên chưa tới thì không thấy, chị có hộp quẹt trong túi không? giả định có đi, tôi cần đốt lửa chị đưa tôi, tôi xin miếng lửa, bây giờ lửa nó có trong người chị không?, nhưng trong người chị có hộp quẹt không? mà trong hộp quẹt có lửa không? nhưng mà bây giờ tôi muốn có lửa thì chị đưa tôi cái gì? trong khi lửa không có trong hộp quẹt mà tại sao khi cần lửa thì chị đưa tôi cái hộp quẹt, bây giờ hiểu chưa? vậy lửa nằm đâu? khi các Duyên không có làm việc thì tác động ở đâu? bây giờ hiểu chưa? Bhavaṅga là Tâm quả mà Tâm quả thì không có thiện ác, tôi sống 75 tuổi, cuối cùng tôi chết, mệnh chung ngay chỗ này.

[câu hỏi: khi Bồ Tát làm một con thú đi, nhưng mà cái phẩm cách của người trí của Ngài là một bậc...hơn người ta thì nó ở đâu?]

Cứ mỗi lần 6 Căn của Ngài nó làm việc, con mắt của Ngài nó là quả đúng, nhưng mỗi lần con mắt Ngài làm việc, lỗ tai Ngài làm việc thì cái thói quen thiện nó lòi ra. Ngài có cả hai, lúc nhân thiện, có lúc nhân ác nha. Có lúc thì thiện, có lúc thì ác, khó nói tùy con, có lúc Ngài làm con gì? Người cũng vậy. Có lúc Ngài làm người ác, tâm ác. Có lúc Ngài làm đệ nhất sở khanh biết không? có kiếp Ngài làm thầy, Ngài đẹp trai, mà Ngài giỏi nhiều cái nghề vặt, Ngài đi Ngài gặt phụ nữ Ngài lấy tiền Ngài sống, nhưng có một điều thế này, Ngài không có hại người, Ngài chỉ nói cho nó mềm dịu để cho nó lấy tiền nó nuôi Ngài thôi, chứ Ngài không có mà chọt cho thẳng này đâm thẳng kia, bởi vì sao? Trong Kinh nói thế này, kể từ khi mà được thọ ký, những tội ác sao đây Bồ Tát không làm. Có muốn nghe những tội đó không? có hiểu chữ thọ ký không? là được Phật nào đó phán là người sẽ đắc đó. Kể từ đó về sau đây là những tội ác mà Bồ Tát không làm. Từ sau lúc được thọ ký Bồ Tát không làm các tội và không ở vào các hoàn cảnh sau:

- Một, là tạo 5 tội đại nghịch: giết cha, giết mẹ, giết La hán, làm Phật chảy máu, và chia rẽ Tăng. Và phải ghi thêm chia rẽ tăng là chia rẽ sao? Phật tử một là không biết 5 cái này, còn hai là biết âm ớ, chia rẽ Tăng là sao? có hiểu chia rẽ Tăng không? Trong Kinh ghi thế này. Tăng ở trong Kinh mình có tới 3 nghĩa:

1/ Theo Tạng Luật Tăng gồm có 4 Tỷ kheo trở lên, Tăng hành chánh, con số tối thiểu để làm một Tăng sự.

2/ Tăng bản thể tức là ám chỉ cho 4 tầng Thánh bất kể Tăng tục, nhơn thiên. Đây chính là TĂNG BẢO trong Tam Bảo.

Khi cô bắt măn một cá nhân hay một nhóm ông thầy, cô không được chửi Tam Bảo, bởi vì mấy ông Thầy đó không phải là Tăng Bảo. Vì Tăng Bảo trong Tam Bảo đó là Tăng bản thể, như vậy mấy ông Sư mà nhậu nhẹt có nằm trong Tăng bản thể không? như vậy khi cô giận một cá nhân hay một nhóm Thầy là cô không có nên chửi Tam Bảo, ông không phải là Thánh, mà không phải Thánh thì là đâu có phải Tăng bản thể, bản thể là substance, Tăng bản thể là Tăng đó.

3/ Tăng chức năng: cũng theo Luật Tạng trong trường hợp không đủ nhân số cho việc gì đó, không quan trọng lắm thì Chư Tăng có thể đề cử một sa di đại diện. Trong trường hợp này vị sa di ấy cũng được gọi là Tăng.

Chia rẽ Tăng là nhắm đến đối tượng Tăng hành chánh, phạm tội đại nghịch, xong chưa? giết cha, giết mẹ, rồi giết La Hán, rồi gì nữa? làm thân Phật ra máu, chia rẽ Tăng.

Còn cái này nữa, chia rẽ ở mức độ nào? Chia rẽ ở cái mức mà làm cho hai nhóm không có làm Tăng sự với nhau. Mỗi nhóm tối thiểu là 4 vị. Tối thiểu là hai nhóm 4 trở lên. Chia rẽ Tăng là làm cho tối thiểu hai nhóm 4 vị không muốn làm Tăng sự với nhau. Có hiểu cái chữ tối thiểu hai nhóm 4 không?

- Thứ hai là không mắc vào Đoạn kiến. Đoạn Kiến gồm có 3:

1/ Vô hành kiến là cho rằng không có thiện ác, hiểu không? cho rằng không có thiện ác, muốn làm sao cũng được.

2/ Vô nhân kiến là cho rằng mọi thứ ngẫu nhiên mà có thay vì cái chi ở đời cũng do có các nhân duyên.

3/ Vô hữu kiến là phủ nhận tất cả những gì mà mình không thấy, không hiểu, không tin, không chứng minh được. Nghe kíp không?

Thí dụ như bây giờ kiếp sau tôi đâu có chứng minh được, dẹp vụ đó không có. Rồi khuất mày, khuất mặt, Phật, Thánh, hiền, ma quỷ tôi đâu có chứng minh được có không? dẹp, không có. Nếu mà cô hoang mang thì cô ghi thêm câu này nữa.

Theo trong Kinh Đại Bát Niết Bàn, nhiều người nghe cái này cứ quên hoài, đúng ra câu này phải xăm lên người nè, nhiều người cứ tưởng tôi nói đùa, tôi nói thiệt, phải xăm lên người.

”Muốn bác hay tin cái gì cũng cần phải có bằng chứng như nhau”. Hiểu không?

Thí dụ như mình là người vô thần đi, mình nói tôi không có tin kiếp sau, rồi hỏi tại sao anh không tin cái đó? tại vì tôi không thấy thì quá yếu. Vì theo tinh thần khoa học...thôi bây giờ dẹp Phật giáo qua bên, nói theo tinh thần khoa học, trong tư cách của một người làm việc khoa học, cô trả lời cho tôi nghe, tôi có quyền nói cái gì tôi không thấy là không có, cái gì tôi không hiểu là cái đó không có,

tôi có nên nói vậy không? trong góc độ của một người làm việc khoa học, cái đầu khoa học, thì khi cô nghe tôi nói vậy, cô chịu nổi không? cái gì tôi không hiểu thì cái đó không có, cô chứng minh tại sao tôi sai? thí dụ Cái cấu trúc của máy bay Sư có biết cái gì hay không? vậy là máy bay không có đúng không? Cái đoạn kiến ba này nhiều người bị lăm, nhưng mà họ không biết là họ bậy, họ cứ nói là cái gì họ không chứng minh được là cái đó không có, như ma không có, đúng không? như vậy hỏi anh biết gì về điện.

- Cho nên, thứ ba là không sanh về cõi Vô Sắc, Vô Tưởng. Sẵn đây tôi giải thích, biết Vô Tưởng không? tức là khi mà cô còn nhớ tôi nói khi mà trên đời này có mấy hạng người sau đây:

1/ Chìm trong 5 Dục, nhớ không?

2/ Chán dục mà tu Thiền sắc, có không?

3/ Chán Thiền sắc mà tu cái Vô sắc.

4/ Chán hết, cầu Niết bàn.

Thì cái hạng thứ hai này chán dục mà tu Thiền sắc này nè, khi nó đắc hết tận cùng của Thiền sắc giới rồi đó thì nó chia thành ba nhóm.

Có 4 hạng chúng sanh trong đời: một là chìm trong 5 Dục, hạng thứ hai là chán Dục tu Thiền Sắc, hạng thứ ba là chán Thiền Sắc tu Vô Sắc, hạng thứ tư là chán hết cầu giải thoát.

Trong cái đám chán Dục tu Thiền sắc này nó lại chia thành ba nhóm:

- Một, Chìm đắm trong tầng Thiền mình chứng, sống hết tuổi thọ trở về cõi Dục như cũ. Nó sẽ lọt trở lại loại một.

- Trường hợp hai lên tận cùng của Sắc giới nó chán không muốn có Tâm nữa. Có người không muốn còn Tâm thức nữa, rồi dùng cái năng lực ngũ Thiền của mình để nguyện sanh về cõi không Tâm. Phải năng lực đó nha, hôm qua giờ tôi nhấn mạnh mấy lần là mình nghe vậy mình ham mình tưởng mình muốn, không phải, họ phải lên tới đó họ mới muốn được. Giống như bây giờ tôi lên tới lầu 9, bây giờ tôi không muốn ở lầu 9 nữa, tôi muốn lên lầu 10, tôi muốn cái là tôi lên lầu 10, các vị nghe vậy các vị ham quá nhưng đang đứng dưới đất làm sao lên lầu 10 được, nó khổ vậy. Nguyện sanh về cõi không Tâm trong suốt 500 Đại Kiếp. Đây chính là cõi Vô Tưởng.

- Trường hợp ba là có người đắc hết tầng Sắc giới rồi sanh Tâm chán sợ vật chất nên chuyển sang tu Thiền Vô sắc như đã giảng hôm qua.

Như vậy cái vị Bồ Tát đã được thọ ký rồi thì vẫn có thể tu thiền Vô sắc đúng không? được chứ, nhưng mà...

- Bồ Tát đã được thọ ký có thể đắc lên đến Phi Tưởng phi phi tưởng. [chỗ này ông A Tư Đà làm không được, bỏ không nổi, không biết cách bỏ]

Nhưng lúc mạng chung thì chỉ an trú vào trong cái Tâm Thiền sắc giới. Lý do là vì mất thời gian 84.000 Đại kiếp, làm cái gì, chỉ giữ lại tầng thiền sắc giới mình muốn bằng cách tác ý thiên chi. Biết thiên chi không?

Các vị nhớ trong mỗi một tầng thiên có bao nhiêu chi thiên, nhớ không? tôi đang tìm ví dụ.

Thí dụ, sáng nay lẽ ra cô đã bay rồi, cho nên cô phải dọn nhà cửa, bếp núc, cái gì mà không có cần cô bỏ hết, nghe không? có đúng không? sáng nay cô bay, cô đi cả tháng rồi nhà bếp, tủ lạnh của cô đồ nó thú hết rồi sao? Cho nên lẽ ra là sáng nay cô đã bay, và cô dọn sạch nhà tắm, tủ lạnh, xong chưa? Nghe ví dụ, lẽ ra sáng nay mình bay, mình đã dọn nhà bếp, nhà tắm sạch sẽ, nhưng mà vì lý do nào đó mà mình không bay thì sao ta? đồ tủ lạnh mình giữ lại, có hiểu cái đó không? thức ăn hôm qua mình giữ lại, bây giờ hiểu Bồ Tát chưa? Lẽ ra Ngài đã bay lên cõi Vô Sắc rồi, bay nghĩa là sanh đó, hiểu chưa? nhưng mà Ngài thấy không được, cho nên Ngài bèn giữ lại đồ trong tủ lạnh, bèn xé vé máy bay, hoặc là gọi cancel, hiểu tôi nói không? tác ý là như vậy đó, giữ đồ trong tủ lạnh lại rồi những cái mà ngày hôm qua Ngài cancel, thí dụ như thăng thọ tới sửa ống nước này nè, Ngài kêu nó không cancel nữa, mà tới mà làm đi tao ở nhà. Hiểu không? tôi giải thích cho mấy người nghe là tại sao ở lại được đó, là bởi vì Ngài phải xài cái đồ nặng mới ở lại, Ngài quay trở lại, Ngài kẹt lại liền.

Các vị còn nhớ 5 cái pháp gọi là 5 pháp tự tại trong Thiền không? tức là:

1/ Nhập thiền tự tại.

2/ Trụ thiền tự tại.

3/ Xuất thiền tự tại.

4/ Hóa thông tự tại.

Có vị có, vị không, họ vô được, nhưng mà họ loay hoay không biết làm gì với nó y như ở cõi Dục giới vậy đó. Cũng học giáo lý như nhau, mà có người học rất là nhanh, có người học rất là chậm, học cả đời chỉ học thuộc lòng không hà, có biết cái đó không? họ chỉ biết học thuộc lòng, chứ họ không có biết cách mà quyền biến trong cái họ học, ông A Từ Đà ông vừa muốn mà vừa không biết, ông buông cái thiền sắc của ông chỉ có tíc tắc, nói về thời gian, ông buông cái Vô sắc. Thứ hai là 20 năm ông kiếm cái tăng nào đó... Tứ Thiên vương, Đạo lợi, Đâu suất, Dạ ma, tăng nào ông vô không được...

- Bồ tát được thọ ký không có bị tàn tật bẩm sinh, các vị biết tàn tật bẩm sinh không? bẩm sinh là sao? đặc biệt là những chứng bệnh liên hệ đến bệnh Tâm thần hay là bệnh thần kinh.

- Bồ Tát được thọ ký Không sanh vào các dân tộc mọi rợ. Biết dân tộc mọi rợ không? mấy cái dân trong sâu, vùng mà nó không có biết trời đất trăng sao gì hết, cắt đứt mọi thông tin liên lạc loài người.

- Bồ Tát được thọ ký không sanh về các vũ trụ khác. Tại sao vậy? có nhớ tôi nói là 1000 mặt trăng, trong cái Thái Dương hệ mình có một mặt trăng, một mặt trời đúng không?

Mà 1000 Thái Dương hệ là một tiểu thể giới.

Rồi 2000 cái tiểu là một trung thiên thể giới.

Mà 3000 cái trung thiên là một đại thiên thể giới.

Mà cái phạm vi, cái Buddha zones của một vị Phật là 1000 tỷ, hiểu không? thì 1000 tỷ, Bồ Tát thọ ký không được ra khỏi chỗ này, ngay cái Galaxy Ngài đang có mặt không ra khỏi, tại sao vậy?

Còn nhớ tại sao mà nó chia thành từng nhóm mà 1000 tỷ, 1000 tỷ còn nhớ không? chính vì cái cộng nghiệp đó Ngài ở lại để mai một Ngài độ cho cái đám này nè, một cái Galaxy trong 1000 tỷ, một Galaxy là một mặt trời, một mặt trăng.

Một cái thể giới là một mặt trăng, một mặt trời, đúng không? 27 cõi nó nằm trong một cái thể giới.

Mà 1000 cái đó nó thành một cái tiểu thiên.

Một cái thể giới nó có một mặt trăng, một mặt trời đúng không? gồm 27 cõi đúng không? cái gì cũng một hết, một Dạ ma, một Đâu suất...trong 27 cõi này nè có 4 cõi người, một Đạo lợi, một Dạ ma, một Đâu suất, cái gì cũng một thì Ngài ở trong cái đó đó, bốn Châu trong này luôn, 1000 cái này nó thành một cái tiểu thiên, 2000 cái tiểu thiên ra một cái trung thiên, mà 3000 cái trung thiên nó mới ra cái đại thiên. Cái này nó bằng một phần ngàn của tiểu thiên, mà 2000 cái tiểu thiên nó là một trung thiên, mà 3000 cái trung thiên nó là một đại thiên, thì Ngài ở hoài trong cái này, Ngài làm việc trong 1000 tỷ này.

1000 vị Phật có mặt làm việc không hơn 1 vị, tại vì cái sức làm việc của một vị nó tương đương...vì các vị ấy đã đến cái mức bất khả tư nghĩ, nó giống như vậy, bữa hôm tôi có dùng cái ví dụ để nhắc cây viết lên cần mấy người? một người, vậy bây giờ có 8000 ông lực sĩ vô trong cái nhà này để khiêng cây viết này với một ông có tương đương nhau không? để hoàn tất cái chuyện này nè, thì bây giờ cần một người hay là cần 8000 lực sĩ? một mình Ngài, Ngài xử hết, Ngài ôm bát Ngài đi, nhưng chuyện gì Ngài cũng biết hết, Ngài làm được. Nhưng mà làm được khi người hữu duyên thôi nha:

Phật trí vô biên.

Phật tâm vô lượng.

Không độ người vô duyên.

Ba cái vô này phải thuộc lòng, phải xăm lên trán. Phật trí vô biên. Phật tâm vô lượng. Biết Phật tâm không? nhưng không thể độ kẻ vô duyên. Nó ở 1000 năm ánh sáng mà Ngài vẫn tới được, nhưng mà nó ở sát bên Ngài mà nó vô duyên thì trời lạy, trời phải lạy nữa nha. Như mấy con bà chẳng này nè thì hỏi Phật nào, biết mấy con bà chẳng không? mấy con không tên, thì hỏi Phật nào mà độ nó nổi. Tại sao Phật không độ nó được, nó do cái gì mà nó chun xuống dưới? mà khi đã là cái nghiệp Phật cứu không được. Bởi có nhiều người nói Phật muốn làm gì làm, nếu nói vậy mình phỉ báng Phật, tại sao? bởi vì nếu nói Phật muốn làm gì thì làm, tại sao mấy con đó Phật không độ đi, vậy Phật không có lòng từ đúng không? Ngài độ cả những loài bàng sanh, những con có tánh giác thôi, con voi, con khỉ...nhỏ nhất là chim, cá...

1000 Thái Dương Hệ là một cái tiểu thiên.

2000 cái tiểu thiên là trung.

3000 cái trung thiên là một đại thiên.

Rồi còn nhớ ai đã chia cái đó không? cái nghiệp chúng sanh, khi chỉ cho thiên nhân chỉ thấy vũ trụ nó mọc từng chùm 1000 tỷ, 1000 tỷ, tự nó kết lại 1000 tỷ, tại sao? Giống ít làm vợ chồng, cha mẹ, con cái. Giống ít chút nữa làm bạn bè quyến thuộc. Giống ít nữa làm người đồng hương. Giống ít nữa làm người Châu Á. Giống ít nữa làm người càng xa...dựa vào đó mới có vụ 1000 tỷ, mấy cái này là mấy cái không chịu học.

Tôi bày cho hỏi. Đề nghị giảng Niết bàn là gì, một? Sư giảng cho nghe về bốn tầng thiên vô sắc là hai? Sư giảng cho nghe về vũ trụ quan là ba? Đừng có nói là con đã nghe ai nói gì hết, im, cứ im ru mà hỏi nó tốt hơn, tôi ghét nhất là đi hỏi mà hỏi ngu.

- Bồ Tát có thể phạm thập ác, gồm cả vọng ngữ, nhưng không bao giờ nói dối hại người. Ngài làm sở khanh được, Ngài hứa tùm lum nhưng để lợi dụng tiền bạc thôi, không đưa người ta vô chỗ chết, hiểu không? lấy tiền đến mức nào đó thì ngừng chứ không có lấy cho cô chết thì không có lấy. Mặc dù Ngài rất là ác. Ngài có thể sát sanh nha, nhưng Ngài không nói dối, nói dối hại người Ngài không nói được. Đây là cái điểm mình phải nghiên cứu tại sao? Tại Bồ Tát yêu sự thật. Hôm qua tôi nói sự thật là cái quan trọng kinh khủng lắm mà người mình nghe không có hiểu cái đó, cái lạ là mình vô phước mình nghe đạo mình không biết cái gì là cái cần phải giữ, mình cứ nghe, trời ơi hay quá, hay quá rồi thôi, trong khi cái quan trọng nhất là cái gì là cái mình phải giữ lại.

Bên Bắc Tông họ nghĩ đến Phật quốc. Thực ra mấy tổ ngày xưa cực giỏi, Kinh điển cực giỏi, mấy tổ mới triển khai mấy cái mà trong Kinh Nguyên Thủy bỏ ngõ. Bỏ ngõ nghĩa là không nhắc tới. Bởi vì mấy tổ muốn gieo cho người ta một cái niềm tin, là các con tu cà chớn ở đây các con có thể qua 1000 tỷ khác. Nhưng theo trong Kinh Phật Nam Tông thì chuyện đó rất là khó vì sao? Vì cách nghĩ của đám 1000 tỷ này với cách nghĩ 1000 tỷ kia là “biên biệt sơn khê, cổ nhân đi bao giờ mới về” chưa kể là cô tưởng tượng đi 1000 Galaxy này nè nó mới được vô một cái tiểu thiên, mà 2000 cái tiểu thiên nó mới vô một cái trung thiên, 3000 cái trung thiên nó mới vô một cái đại thiên, mà 1000 tỷ cái đại thiên thì cô nghĩ nó bao lớn, cô đi đâu? Trong chú giải có nó, tức là đơn vị hành chánh thì giống, ở đó cũng có cõi trời, Dạ ma, Đâu suất y chang như mình, nhưng mà cái tâm tình nó càng ở xa càng khác nhau. Nhưng chỉ quẩn quanh ở trong 5 trần hết, có hiểu không?

Thí dụ có một thằng bé móc rác người Campuchia, nó ngồi bên đất Campuchia, giờ tao có tiền tao qua Thụy Sĩ tao làm triệu phú, mà nó quên một chuyện nó là một đứa bé mồ côi Campuchia.

Tại sao mà anh có mặt ở đây? Do cái duyên lành của anh, nếu mà anh đủ duyên giác ngộ đó, thì trước sau gì anh cũng gặp Phật Di Lạc, hoặc anh đắc quả ngay trong đời này hoặc là anh đi về cõi trời gặp các bậc Thánh trên đó, bậc Thánh mà đắc đạo thời Phật, anh không cần phải đi xa như vậy, vấn đề không phải anh đi xa anh được đắc, mà vấn đề là anh có đủ Ba La Mật để anh đắc hay không? Nếu mà anh có đủ Ba La Mật thì anh không cần phải đi xa, nghe hiểu cái này không? nếu anh có đủ cái phước lành để anh đắc thì mọi chuyện anh đã giải quyết ở đây rồi, anh không cần phải đi xa ra một cái chỗ mà biên biệt như vậy, nó không cần. Tin tôi đi, nghe thì nó hợp lý lắm, ở đây không được thì về chỗ khác. Nhưng mà đối với cái đạo giải thoát thì không phải như vậy. Nếu anh đủ phước thì anh đã tự xử. Nếu Phật nào nhằm kỳ cũng thành. Nếu người không biết gì Phật pháp hết thì nó vẫn nằm ở chỗ chữ Duyên, khi mà họ đủ Duyên thì họ sẽ giải quyết ngay tại đây. Mình cộng nghiệp rất là nhiều với những người trong đây, còn những người ngoài kia công nghiệp rất là thấp, nó có sự ràng buộc, tức là mình vừa có cái phước vừa có cái tội, phải làm chồng người này, phải làm cha người này mà tại sao phải làm? Mình phải làm chồng người này để trả hết cái nghiệp gì đó của mình, mình phải làm vợ cái thằng nào đó trong đây nè mình trả hết nghiệp xấu của mình. Như thí dụ hồi nãy tôi nói thằng bé Campuchia mà nó nghĩ chuyện nó về nó làm rề ông hoàng dầu hỏa Trung đông...đủ duyên thì anh đã có mặt sẵn bên đây rồi, lúc Phật Thích Ca vừa tịch là anh đã bay qua đây rồi, chứ anh không cần phải nguyện về đây, chính cái Ba La Mật của anh nó đẩy anh đi. Vấn đề ngay bây giờ anh không chịu tập trung tu Tứ Niệm Xứ mà anh không lo tu mà anh nguyện về cõi này, cõi kia. Nếu anh đủ Duyên là bữa nay anh không có ở đây, anh đã lên cõi trời Đạo lợi, một là anh đã gặp Phật Thích Ca Rồi, hai là anh đã lên gặp một rừng A La Hán anh không thèm gặp anh về anh chun xuống đây anh làm cái người Việt nam, rồi bây giờ anh nghe giảng Kinh anh ham quá, anh đòi đi ra đây, trên mặt lý thuyết thôi, anh coi anh đang ở đâu? mình không có tiền mà,

trong thời giáo pháp của vị Chánh Đẳng Giác còn tồn tại không cần phải Ngài, Giáo Pháp của Ngài còn tồn tại, thì không có Phật nào ra đời hết, chỉ biết khoa học bây giờ nó mới ra tới đây: sao Mars, mặt trăng, chưa tới mặt trời, mặt trăng thôi, mà mặt trăng mới năm 1969, mà bây giờ muốn quay lại mặt trăng cả một vấn đề, nó bay vòng vòng thì được, nhưng bước lên không phải chuyện dễ. Đối với cái Tâm thì khoảng cách không thành vấn đề, nhưng mà như hồi này tôi đã nói anh đủ Ba la Mật thì hôm nay anh không có ngôi đây mà anh dẹt mỏng, anh đủ Ba La Mật thì anh không có ở đây, không ai cấm anh đi. Nhưng cái Ba La Mật nó cấm anh.

Có bốn hạng chúng sanh, chán dục tu sắc, hạng thứ ba chán sắc tu vô sắc, bốn chán hết cầu giải thoát. Ngoài bốn hạng này không có hạng khác đúng không? không có hạng thứ 5, tìm kiểu nào cũng không ra hạng thứ 5, nhưng phải thêm hoàn tất cái sắc mới được, khi đó có 3 hạng: một là chìm sâu trong đó rồi trở về cõi dục...cái này cô về đọc kỹ lại cô, tôi nghĩ cô lên máy bay cô vút thùng rác, nhưng mà nếu cô giữ lại thì về cô đọc, đây là giáo lý căn bản.

Trong Kinh kể 18, mình gom lại có 8, trong Kinh kể 18, kể li chi lắm, thí dụ như kể là không được là mù bẩm sinh là điều, không bị tâm thần bẩm sinh kể điều, kể chi, mệt quá, kể trong Pali, đúng ra trong Pali không có kể số, kể một dọc, mấy vị kia kể ra mới viết số. Trong bản tiếng Phạn không có viết số.

- Bồ Tát Không làm người nữ, kể cả trường hợp rối loạn giới tính (LGBT). Thời nào cũng có mà ít nhiều. Mà đặc biệt đừng nói thời Phật xa lắm, Việt Nam mình nè, theo thời tôi con nhớ hồi tôi còn nhỏ, cái chuyện đó đã ít mà còn dẫu, còn bây giờ nó nhiều mà lại khoe mới ghê chứ, bây giờ nó đòi đám cưới đồ nữa, đòi hôn thú, theo trong kinh nói khi chúng sinh nó đang suy tàn, khi nó suy tàn thì nó đổ ra nhiều cái phiền não dị dạng, thí dụ nó thích ăn cái đồ lạ, trùng, dế, cào cào, tiết canh...nó ăn, rồi qua đến tình dục thì nó thích mấy cái ngộ ngộ, bây giờ nó thích con nít, cô biết không? tôi nghĩ không ra, thí dụ nó mê gái tôi hiểu, nó mê trai tôi đã đuối rồi đó, bây giờ nó mê con nít là tôi lạy từ ngoài cửa, rồi nó qua tới con thú, nó lấy ngựa, chó...